

Körlevél 2010. január 1-re

Kedves Testvérek!

Az Úr Jézus Krisztus nevében kezdjük el ezt a 2010-es esztendőt. Karácsony 8. napján ugyanis, ahogy hallottuk az Evangéliumban: «körülmetélték a Gyermekeket. És a Jézus nevet adták neki.» (Lk 2,21). És ezzel egy új világ vette kezdetét.

A múlt század II. felében azt láttuk, hogy az emberek közül hazánkban sokan elfordultak Istentől, Jézus Krisztustól, Egyháztól, és „új messiásokban” kezdtek hinni. Ilyen „messiások” voltak: a haladás, a tudomány, a fejlődés, - és sorolhatnánk tovább.

Ugyanígy elfordultak sokan a hagyományos erkölcsi követelményektől is, úgy gondolták, hogy a szeretet, tisztelet, hűség, vagy az áldozat már a múlté, azt hitték, hogy a tiszta élet elavult, a házasság már csak egy túlhaladott intézmény, és hogy a teljes szabadosság teszi majd az embereket boldoggá. Akik hűségesen kitartottak keresztény hitükben, azokra sajnálattal vagy megvetéssel mondták: „hát még ilyenek is vannak.”

És most mit látunk? Csődben a nevelés és oktatás, csődben a család, és a fogyasztói társadalom mindent megengedő erkölcsi szabadsága nem tette az embereket boldoggá.

Ezért is a gondolkodó fiatalok, a felelősséget érző fiatal szülők keresik a kiutat, keresik a fogódzó pontokat. S ha azt látják, hogy mi hívő emberek, családok, fiatalok és idősek hitünkben erő és örömet merítünk, akkor óhatatlanul is felteszik a kérdést: mi a titkunk? És szeretnék megismerni a titkot, erőnk és örömünk forrását: Jézus Krisztust!

A Szentatya, **XVI. Benedek pápa** mondta még bíboros korában, egy interjúban: «Sok öreg, elhaló ágat látok az Egyházban, amelyek lassan, némelykor csendben, máskor hangosan hullanak le. Mindazonáltal az Egyház fiatalságát is látom. Oly sok fiatal emberrel találkozhatok, akik a világ minden tájáról jönnek, (...) a hit lelkesedésével, amely most újból látható. S ezt a lelkesedést egyáltalán nem rendíthetik meg az Egyház kritikusai, - nekik mindig meg van az okuk a bírálatra, - **mert a Krisztusban való öröm mégis csak nagyobb.** (...) Sokkal többször lehet találkozni azzal, hogy **az Egyház fiatal.** Bátran léphetünk a jövőbe, mert az Úr egészen biztosan akkor is velünk lesz.» (J. Ratzinger: „Isten és a világ.” Sz.I.T. Bp. 2004. 429. lap)

Így mi is a Jézus Krisztusba vetett hit örömével és optimizmusával kezdjük ezt az új évet!

Ugyanakkor alázattal kell megvallani, hogy az előbb felsorolt negatívumok ránk is hatottak, így mi is megtérésre, megújulásra szorulunk. Amit mindenekelőtt meg kell újítanunk: **ez családjaink hite.** Bizony, sok család, sok szülő számára a **keresztény hit csak szép szokás** és nem több. Sokan alig ismerik hitüket, nem élnek a szentségekkel, nem gyónnak, nem áldoznak, nem imádkoznak. Így meg sem tapasztalják a hitükből fakadó örömet és belső derűt sem.

Ma a Szűzanyának, mint Isten Szent Anyjának főünnepe van. Még az Úr Jézus is, mint ember, mint gyermek, a Szűzanya és Szent József példájából tanult meg imádkozni, dolgozni, templomba menni, pedig Ő Isten Fia volt.

Így a mi családjaink is csak akkor tudják átadni keresztény hitüket, ha ők is keresztényként élnek.

Ma már minden plébánián van lehetőség arra, hogy a fiatal és kevésbé fiatal felnőttek megismerjék hitüket, bekapcsolódjanak az egyházközség életébe, és tudatos keresztényként éljenek.

Nem azért, mert ez egy szép szokás, **hanem azért, mert meggyőződtek arról, hogy Jézus Krisztusban van az igazság.** És ez a hit tartja össze a családokat, belőle fakad az önzetlen szeretet, gyermekeink jövője és az idős szülők biztonsága.

Akik a keresztyén életet csak szokásnak tekintik, azok a keresztelezésben, elsődözásban, bérálásban vagy szentségi házasságkötésben csak szolgáltatást látnak és csodálkoznak, vagy fel vannak háborodva, ha feltételeket támasztunk, vagy a felkészülés fontosságára hívjuk fel a figyelmüket.

Legyen ez az új esztendő keresztyén családjaink számára a hitben és a keresztyén életben való megújulás éve!

Végül előre kell tekintenünk, és vállalunk kell azt a nagy felelősséget, amit gyermekeink keresztyén jövője iránt érzünk. Azt szeretnénk, hogy gyermekeink is tudatos keresztyékké fejlődjenek, nem lennének a korszellem és az ösztönök rabszolgái, hanem eljutnának az Isten fiainak szabadságára. Ahogy Szt. Pál írta, - hallottuk a szentleckében - : «Nem vagy tehát többé szolgál, hanem fiú, és ha fiú, akkor Isten kegyelméből örökös is.» (Gal 4,7).

A jó szülők szeretnék gyermekeiknek mindent megadni, azt is, amit annak idején ők nem kaphattak meg. **De bármit is megadhatnak nekik, ha nem adják meg a Jézus Krisztusba vetett hitet, a keresztyén életet, - nem adtak nekik semmit.**

A legnagyobb ajándék, amit a szülők gyermekeiknek adhatnak, az a hívő, szeretetteljes családi légkör, a közös ima, vasárnaponként a szentmisén való részvételük gyermekeikkel együtt, minden más csak ezután következik.

Így juthat el minden gyermek a szentmisén és hitoktatáson való rendszeres részvétele útján az első szentáldozáshoz a III. osztály végén, és a bérálkozáshoz a VIII. osztály végén.

Aki sajnós elhagyja a szentmisét, hittant, az ezzel is jelzi, hogy számára mindez csak egy szép szokás, és nem életet meghatározó igazság. Ezért a jövő tanévtől kezdve, akik a felső tagozatban kihagynak egy-két évet a szentmisére járásból, vagy hittanból, azok a VIII. osztály végén nem bérálkozhatnak, csak akkor, ha mulasztásukat bepótolják a VIII. osztály befejezése után egy vagy két éves templomi hitoktatással. Ez azt jelenti, hogy aki legalább a VIII. osztályban jár hittanra, szentmisére, annak egy évig, aki VIII-ban sem jár, annak legalább két évig kell hittanra és szentmisére járva bepótolni mulasztását.

Az Egyház senkit sem rekeszt ki a szentségek vételéből, de minden szülőnek és gyermeknek el kell döntenie, hogy valóban Jézus Krisztussal akar-e találkozni, a keresztyén életre felkészülni, vagy csak szokásnak eleget tenni. Olyan döbbenetes hallani, amikor felnőtt fiatalok így emlékeznek vissza szüleikre: „sajnos, nekem olyan szüleim voltak, akiktől nem kaptam keresztyén nevelést.”

Segítsük egymást, családok a családokat, hogy legalább a mi gyermekeink felnőtt korukban ne vádolhassanak minket így, hanem azt köszönhessék meg, hogy a keresztyén hitre vezető első hitoktatóik – a szüleik voltak!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves testvérünknek Istentől áldott, boldog újesztendőt!

Győr, 2010. január 1.

Dr. Pápai Lajos
győri megyéspüspök

Felolvasandó január 1-én minden szentmisén.